THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tipiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1 (14. Jātakapāḷi-1)

5. Το βιβλίο των πέντε (5. Pañcakanipāto)

[Ja 351-375, PTS 3.153-3.227]

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1

5. Το βιβλίο των πέντε

1. Το κεφάλαιο για το κοσμημένο σκουλαρίκι

351. Η τζάτακα του σκουλαρικιού με πολύτιμο λίθο (5-1-1)

1. Έχασες άρμα και άλογο και πετράδια σκουλαρίκια, και γιους και σύζυγο έτσι ακριβώς έχασες·
σε όλα τα αγαθά χωρίς εξαίρεση, γιατί δεν θλίβεσαι σε καιρό λύπης;

2. Πρώτα τα πλούτη εγκαταλείπουν τον θνητό, ή ο θνητός αυτά πρώτα εγκαταλείπει·
μη-αιώνιοι οι πλούσιοι, φιλήδονε, για αυτό δεν θλίβομαι εγώ σε καιρό λύπης.

3. Ανατέλλει, γεμίζει και φθίνει η σελήνη, αφού λάμψει πηγαίνει στη δύση ο ήλιος·
γνωστές σε εμένα, εχθρέ, οι κοσμικές αντιξοότητες, για αυτό δεν θλίβομαι εγώ σε καιρό λύπης.

4. Ο τεμπέλης οικοδεσπότης που απολαμβάνει ηδονές δεν είναι καλός, ο ασυγκράτητος αναχωρητής δεν είναι καλός·
Ο βασιλιάς που ενεργεί χωρίς σκέψη δεν είναι καλός, όποιος σοφός είναι οργίλος, αυτό δεν είναι καλό.

5. Αφού εξετάσει ο πολεμιστής θα ενεργούσε, όχι χωρίς εξέταση ο κυρίαρχος των κατευθύνσεων·
Του βασιλιά που ενεργεί με σύνεση, η φήμη και η δόξα αυξάνονται.

Η τζάτακα του σκουλαρικιού με πολύτιμο λίθο, πρώτη.

352. Το τζάτακα του Σουτζάτα (5-1-2)

6. Τι άραγε σαν βιαστικός, αφού θέρισες χλωρό χορτάρι·
Φάε, φάε, φλυαρείς, σε γερασμένο βόδι χωρίς ζωή.

7. Διότι με τροφή και ρόφημα, το πεθαμένο βόδι δεν θα σηκωθεί·
και εσύ κούφια θρηνείς, όπως εκείνος ο ανόητος έτσι.

8. Το κεφάλι παραμένει έτσι όπως πριν, και τα χέρια και τα πόδια και η άκρη της ουράς·
τα αυτιά επίσης έτσι παραμένουν, φαντάζομαι ότι το βόδι θα σηκωθεί.

9. Του παππού το κεφάλι, και τα χέρια και τα πόδια δεν φαίνονται·
κλαίγοντας στον πήλινο τύμβο, δεν είσαι εσύ ο ίδιος ο ανόητος;

10. Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο·
περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία.

11. Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, που ήταν εδραιωμένο στην καρδιά·
αυτός που σε μένα τον κατακλυσμένο από λύπη, τη λύπη για τον πατέρα απομάκρυνε.

12. Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, χωρίς λύπη, χωρίς θολότητα·
δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ακούγοντας εσένα, νεαρέ.

13. Έτσι κάνουν οι σοφοί, αυτοί που είναι συμπονετικοί·
απομακρύνουν από τη λύπη, όπως ο Σουτζάτα τον πατέρα του.

Η τζάτακα του Σουτζάτα, δεύτερη.

353. Η τζάτακα Βενασάκχα (5-1-3)

14. Αυτό δεν είναι μόνιμο, Βραχμαδάττα, η ασφάλεια, η αφθονία και η ευτυχία στο σώμα·
όταν χαθεί η ευημερία μη γίνεις συγχυσμένος, σαν με σπασμένη βάρκα στη μέση του ωκεανού.

15. Όσα κάνει ο άνθρωπος, αυτά βλέπει στον εαυτό του·
αυτός που κάνει καλό, καλό· αυτός που κάνει κακό, κακό·
όποιο σπόρο σπέρνει κανείς, τέτοιο καρπό θερίζει.

16. Αυτά είναι τα λόγια του δασκάλου, που ο Παρασάριγιος είπε·
«Μη κάνεις εσύ κακό, που εσύ μετά θα μετανιώσεις για αυτό που έκανες».

17. Αυτό ακριβώς είναι εκείνο το δέντρο Πιγκίγια με τα απλωμένα κλαδιά, στο οποίο σκότωσα χίλιους πολεμιστές·
στολισμένους, αλειμμένους με ουσία σανδαλόξυλου, αυτή ακριβώς η δυστυχία επέστρεψε σε μένα.

18. Η σκουρόχρωμη με σώμα αλειμμένο με σανταλόξυλο, σαν κλαδί του δέντρου σομπαντζάνα υψωμένη·
Χωρίς να δω την Ουμπαρί θα πεθάνω, αυτό θα είναι πιο οδυνηρό για μένα από αυτό εδώ.

Η τζάτακα Βενασάκχα, τρίτη.

354. Η τζάτακα του φιδιού (5-1-4)

19. Όπως το φίδι το φθαρμένο δέρμα, αφήνοντας πηγαίνει το δικό του σώμα·
Έτσι όταν το σώμα είναι άχρηστο, όταν ο πεθαμένος έχει αποθάνει.

20. Αυτός που καίγεται δεν γνωρίζει τον θρήνο των συγγενών·
για αυτό δεν θρηνώ γι' αυτόν, πήγε εκεί όπου ήταν ο προορισμός του.

21. Ακάλεστος από εκεί ήρθε, χωρίς άδεια από εδώ έφυγε·
Όπως ήρθε έτσι έφυγε, τι θρήνος υπάρχει εκεί;

22. Αυτός που καίγεται δεν γνωρίζει τον θρήνο των συγγενών·
για αυτό δεν θρηνώ γι' αυτόν, πήγε εκεί όπου ήταν ο προορισμός του.

23. Αν έκλαιγα θα γινόμουν αδύνατη, τι καρπός θα υπήρχε σε αυτό για μένα;
Για τους συγγενείς, φίλους και καλοθελητές, περισσότερη δυσαρέσκεια θα υπήρχε για μας.

24. Αυτός που καίγεται δεν γνωρίζει τον θρήνο των συγγενών·
για αυτό δεν θρηνώ γι' αυτόν, πήγε εκεί όπου ήταν ο προορισμός του.

25. «Όπως ένα παιδί τη σελήνη, που πηγαίνει, κλαίγοντας ακολουθεί·
έτσι είναι αυτό, όποιος θρηνεί για το φάντασμα.

26. Αυτός που καίγεται δεν γνωρίζει τον θρήνο των συγγενών·
για αυτό δεν θρηνώ γι' αυτόν, πήγε εκεί όπου ήταν ο προορισμός του.

27. Όπως ακριβώς μια στάμνα νερού, σπασμένη δεν επιδιορθώνεται·
έτσι είναι αυτό, όποιος θρηνεί για το φάντασμα.

28. Αυτός που καίγεται δεν γνωρίζει τον θρήνο των συγγενών·
για αυτό δεν θρηνώ γι' αυτόν, πήγε εκεί όπου ήταν ο προορισμός του».

Η τζάτακα του φιδιού, τέταρτη.

355. Η τζάτακα Γκχάτα (5-1-5)

29. Άλλοι θρηνούν και κλαίνε, άλλοι άνθρωποι με δακρυσμένα πρόσωπα·
Έχεις γαλήνιο πρόσωπο, γιατί, Γκάτα, δεν θρηνείς;

30. Η λύπη δεν φέρνει πίσω το παρελθόν, ούτε φέρνει ευτυχία για το μέλλον·
Για αυτό, κοράκι, δεν θρηνώ, δεν υπάρχει σύντροφος στη λύπη.

31. Θρηνώντας γίνεται χλωμός και αδύνατος, και η τροφή δεν του αρέσει·
οι εχθροί γίνονται χαρούμενοι, όταν αυτός που τρυπήθηκε από βέλος υποφέρει.

32. Σε χωριό ή σε δάσος, σε κοιλάδα ή σε στεριά·
εμένα που στέκομαι σταθερός δεν θα με βρει, έτσι εγώ έχω δει την κατάσταση.

33. Αυτός του οποίου ο εαυτός μόνος του δεν είναι ικανός να φέρει τη γεύση όλων των ηδονών·
ούτε ολόκληρη η γη θα του φέρει ευτυχία».

Η τζάτακα Γκχάτα, πέμπτη.

356. Η τζάτακα Κοράντιγια (5-1-6)

34. Μόνος στο δάσος στη σπηλιά του βουνού, σηκώνοντας ξανά και ξανά βράχο πετάς·
Ξανά και ξανά με βιαστική μορφή, Κοραντίγια ποιος είναι ο σκοπός σου εδώ;

35. Εγώ αυτήν την περιτριγυρισμένη από ωκεανούς, επίπεδη θα κάνω όπως ακριβώς παλάμη·
Διασκορπίζοντας οροπέδια και βουνά, για αυτό βράχο στη σπηλιά ρίχνω.

36. Αυτή η γη δεν αξίζει την παλάμη, ένας άνθρωπος μόνος δεν μπορεί να την κάνει επίπεδη·
Φαντάζομαι ότι αναζητώντας ακόμη και αυτή τη σπηλιά, Κοραντίγια θα εγκαταλείψεις τον κόσμο των ζωντανών.

37. Αν εγώ τη γη δεν μπορώ, επίπεδη ένας άνθρωπος μόνος να την κάνω·
Ακριβώς έτσι εσύ, Βράχμα, αυτούς τους ανθρώπους, με διαφορετικές απόψεις δεν θα τους οδηγήσεις.

38. Με συνοπτική μορφή, κύριε, το νόημά μου, εξήγησες, Κοραντίγια, έτσι αυτό·
Όπως δεν μπορεί η γη επίπεδη, να γίνει από έναν άνθρωπο, έτσι είναι οι άνθρωποι.

Η τζάτακα Κοράντιγια, έκτη.

357. Η τζάτακα Λατουκίκα (5-1-7)

39. Σε προσκυνώ, χαυλιοδοντωτέ εξηντάχρονε, δασόβιε αρχηγέ της αγέλης, ένδοξε·
με τα φτερά μου σου κάνω χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες, μη σκοτώσεις τα μικρά μου, της αδύναμης.

40. Σε προσκυνώ, χαυλιοδοντωτέ μοναχοπόρε, δασόβιε που συχνάζεις στις πλαγιές των βουνών·
με τα φτερά μου σου κάνω χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες, μη σκοτώσεις τα μικρά μου, της αδύναμης·

41. Θα συντρίψω τα μικρά σου, κοτσυφίτσα, τι θα μου κάνεις εσύ που είσαι αδύναμη;
Ακόμα και εκατό χιλιάδες τέτοιες σαν εσένα, με το αριστερό πόδι θα τις συνέτριβα.

42. Δεν επιτυγχάνεται βέβαια παντού το έργο με τη δύναμη, η δύναμη γίνεται για τη δολοφονία του αδαή·
θα σου προκαλέσω βλάβη, βασιλιά των ελεφάντων, εσύ που σκότωσες τα μικρά μου, της αδύναμης.

43. Δες το κοράκι και το σπουργιτάκι, τον βάτραχο και τη μπλε μύγα·
Αυτοί σκότωσαν τον ελέφαντα, δες την έχθρα του εχθρού·
Γι' αυτό λοιπόν ας μην κάνει κανείς έχθρα, ούτε με κάποιον μη αγαπητό.

Η τζάτακα Λατουκίκα, έβδομη.

358. Η τζάτακα Τσούλαντχαμμαπάλα (5-1-8)

44. Εγώ η ίδια είμαι η κακοποιός, η καταστροφέας, του βασιλιά του μεγάλου σε δύναμη·

αυτόν ας αφήσει τον Νταμμαπάλα, τα χέρια μου, θεέ, κόψε.

45. Εγώ η ίδια είμαι η κακοποιός, η καταστροφέας, του βασιλιά του μεγάλου σε δύναμη·
αυτόν ας αφήσει τον Νταμμαπάλα, τα πόδια μου, θεέ, κόψε.

46. Εγώ η ίδια είμαι η κακοποιός, η καταστροφέας, του βασιλιά του μεγάλου σε δύναμη·
αυτόν ας αφήσει τον Νταμμαπάλα, το κεφάλι μου, θεέ, κόψε.

47. Σίγουρα αυτός ο βασιλιάς δεν έχει φίλους και συμβούλους με καλή καρδιά·
που δεν λένε στον βασιλιά, μη σκοτώσεις τον γιο από τα σπλάχνα σου.

48. Σίγουρα αυτός ο βασιλιάς δεν έχει συγγενείς και φίλους με καλή καρδιά·
που δεν λένε στον βασιλιά, μη σκοτώσεις τον γιο σου.

49. Αλειμμένα με ουσία σανδαλόξυλου, τα χέρια του Νταμμαπάλα κόβονται·
του κληρονόμου της γης, η ζωή μου, θεέ, καταστρέφεται.

Η τζάτακα Τσούλαντχαμμαπάλα, όγδοη.

359. Η τζάτακα Σουβανναμίγκα (5-1-9)

50. Προχώρα, κύριε, χρυσόποδε, προχώρα, κύριε, μεγάλο ελάφι·
Κόψε τη δερμάτινη θηλιά, δεν θα απολαμβάνω εγώ μόνη στο δάσος.

51. Αγωνίζομαι αλλά δεν τα καταφέρνω, χτυπώ το έδαφος με ορμή·
Η σφιχτή δερμάτινη παγίδα, το πόδι μου κόβει ολόγυρα.

52. Άπλωσε τα φύλλα, τράβηξε το σπαθί, κυνηγέ·
Αφού πρώτα σκοτώσεις εμένα, σκότωσε μετά το μεγάλο ελάφι.

53. Ούτε έχω ακούσει ούτε έχω δει, ελάφι που μιλά ανθρώπινα·
Και εσύ, ευγενική, να είσαι ευτυχισμένη, και αυτό επίσης το μεγάλο ελάφι.

54. Έτσι κυνηγέ να χαρείς, μαζί με όλους τους συγγενείς σου·
Όπως εγώ σήμερα χαίρομαι, αφού είδα τον μεγάλο ελαφοβασιλιά απελευθερωμένο.

Η τζάτακα Σουβανναμίγκα, ένατη.

360. Η τζάτακα Σουγιονάντι (5-1-10)

55. Φυσάει η οσμή των τιμίρα, και η μικρή θάλασσα είναι βροντερή·
Μακριά από εδώ είναι η Σουγιονανδί, οι επιθυμίες για τον Τάμπα με τρυπούν.

56. Πώς διέσχισες τον ωκεανό, πώς είδες τη Σεντούμα;
Πώς αυτής και εσένα, έγινε η συνάντηση στον παράδεισο;

57. Των εμπόρων που αναζητούσαν πλούτη, ξεκινώντας από την Κουρουκάτσα·
Το πλοίο συνετρίβη από τα θαλάσσια τέρατα, εγώ επέπλευσα με μια σανίδα.

58. Αυτή εμένα με λεία και μαλακή φωνή, πάντα μυρίζοντας σανδαλόξυλο·
με τα χέρια της με ανέσυρε η ευλογημένη, όπως μητέρα τον γιο της που γεννήθηκε από τα σπλάχνα της.

59. Αυτή εμένα με τροφή και ρόφημα, με ρούχα και με κρεβάτι·
και με τον εαυτό της η γλυκομάτα, έτσι Τάμπα να γνωρίζεις».

Η τζάτακα Σουγιονάντι, δέκατη.

Το κεφάλαιο Μανικούνταλα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τότε ο άριστος νικητής, το χλωρό, ο χορταράς, τότε η σπασμένη βάρκα, σαν φίδι ο Γκχάτα·
η σπηλιά, πάλι ο ελέφαντας, η καταστροφέας, με το ελάφι, τον ύψιστο, τον άριστο του παραδείσου - δέκα.

2. Το κεφάλαιο για την ομορφιά και τη μορφή

361. Η τζάτακα Βαννάροχα (5-2-1)

60. Σε ομορφιά και ανάστημα, σε καταγωγή, και σε δύναμη και ενεργητικότητα·
ο Σουμπάχου δεν είναι ανώτερός μου, Σουντάτα, έτσι λες.

61. Σε ομορφιά και ανάστημα, σε καταγωγή, και σε δύναμη και ενεργητικότητα·
ο Σουντάτα δεν είναι ανώτερός μου, Σουμπάχου, έτσι λες.

62. Αν έτσι εμένα που διαμένω, Σουμπάχου, φίλε, προδίδεις·
δεν θα ευχαριστιόμουν πλέον τη συγκατοικία μαζί σου.

63. Όποιος των άλλων τα λόγια, πιστεύει ως αληθινά·
Γρήγορα θα χωρίσει από φίλο, και πολλή έχθρα θα γεννήσει.

64. Αυτός δεν είναι φίλος που είναι πάντα προσεκτικός, υποψιαζόμενος ρήξη, παρατηρώντας μόνο ελαττώματα·
σε όποιον κοιμάται όπως ένας γιος στο στήθος, αυτός πράγματι είναι φίλος που δεν χωρίζεται από άλλους».

Η τζάτακα Βαννάροχα, πρώτη.

362. Η τζάτακα της διερεύνησης της ηθικής (5-2-2)

65. Η ηθική είναι καλύτερη, η μάθηση είναι καλύτερη, έτσι υπήρχε αμφιβολία σε μένα·
η ηθική πράγματι από τη μάθηση είναι καλύτερη, έτσι δεν υπάρχει αμφιβολία μου.

66. Μάταια η γέννηση και η ομορφιά, η ηθική πράγματι είναι ανώτατη·
Για αυτόν που δεν διαθέτει ηθική, από τη μάθηση όφελος δεν υπάρχει.

67. Και ο πολεμιστής εδραιωμένος στο άδικο, και ο έμπορος βασισμένος στο

άδικο·
αυτοί εγκαταλείποντας και τους δύο κόσμους, επαναγεννιούνται στον κακότυχο κόσμο.

68. Πολεμιστές, βραχμάνοι, έμποροι, εργάτες, παρίες και σκουπιδιάρηδες·
αφού ασκήσουν εδώ τη Διδασκαλία, γίνονται ίσοι στον τριπλό ουρανό.

69. Ούτε οι Βέδες για τη μελλοντική ζωή, ούτε η γέννηση ούτε οι συγγενείς·
αλλά η δική του αγνή ηθική, για τη μελλοντική ζωή και την ευτυχία.

Η τζάτακα Σιλαβίμαμσα, δεύτερη.

363. Η τζάτακα Χίρι (5-2-3)

70. Αυτόν που ξεπερνά την ντροπή, που αηδιάζει με αυτήν, που λέει «είμαι δικός σου»·
που δεν αναλαμβάνει ανώτερες πράξεις, «αυτός δεν είναι δικός μου» έτσι ας τον συνειδητοποιήσει.

71. Ό,τι κάνει κανείς, αυτό ας λέει· ό,τι δεν κάνει, αυτό ας μην λέει·
αυτόν που δεν κάνει αλλά μιλάει, οι σοφοί τον κατανοούν πλήρως.

72. Αυτός δεν είναι φίλος που είναι πάντα προσεκτικός, υποψιαζόμενος ρήξη, παρατηρώντας μόνο ελαττώματα·
σε όποιον κοιμάται όπως ένας γιος στο στήθος, αυτός πράγματι είναι φίλος που δεν χωρίζεται από άλλους.

73. Η κατάσταση που δημιουργεί χαρά, που φέρνει έπαινο και ευτυχία·
Αυτός που έχει ως όφελος τον καρπό αναπτύσσει, σηκώνοντας το ανθρώπινο ζυγό.

74. Έχοντας πιει τη γεύση της μοναξιάς, και τη γεύση της γαλήνης·
γίνεται χωρίς οδύνη, χωρίς κακό, πίνοντας τη γεύση της χαράς της Διδασκαλίας.

Η τζάτακα Χίρι, τρίτη.

364. Η τζάτακα Κχατζτζόπανακα (5-2-4)

75. Ποιος ενώ υπάρχει λαμπάδα, περιφέρεται αναζητώντας φωτιά;
Είδε τη νύχτα μια πυγολαμπίδα, νόμισε ότι ήταν φωτιά.

76. Αυτός είχε σκόνη κοπριάς και χόρτα για τρίψιμο·
με διεστραμμένη αντίληψη, δεν μπόρεσε να ανάψει φωτιά.

77. Έτσι κι αυτός με ακατάλληλο τρόπο, όφελος δεν λαμβάνει ο πίθηκος·
αρμέγοντας αγελάδα από το κέρατο, εκεί όπου γάλα δεν βρίσκει.

78. Με διάφορα μέσα, οι νέοι φτάνουν στο όφελος·
με την καταστολή των εχθρών, και με την υποστήριξη των φίλων.

79. Με την απόκτηση του καρπού της ελευθερίας του στρατού, και με τη μέθοδο

των αγαπημένων·
Οι προστάτες του κόσμου κατοικούν στον κόσμο, στη γη.

Η τζάτακα Κχατζτζόπανακα, τέταρτη.

365. Η τζάτακα Αχιτούντικα (5-2-5)

80. Είμαι τζογαδόρος, φίλε Σουμούκα, ηττημένος στα ζάρια στο τζόγο·
Φέρε μου ώριμα μάνγκο, θα φάμε την ενεργητικότητά σου.

81. Ψέματα βεβαίως εμένα, φίλε, με αναληθή με επαινείς·
Ποιος σου είπε ή είδες, Σουμούκχα ονόματι μαϊμού;

82. Ακόμα και σήμερα το έχω στον νου, που εσύ εμένα, φιδογόη·
αφού μπήκες στο κατάστημα με τα δημητριακά, μεθυσμένος με χτύπησες πεινασμένο.

83. Αυτήν εγώ θυμούμενος την δύσκολη κοίτη, ακόμη κι αν με έκανες βασιλιά·
ούτε εγώ παρακαλούμενος θα έδινα, διότι έτσι είμαι τρομοκρατημένος από τον φόβο.

84. Και αυτόν που γνωρίζει ως γεννημένο σε καλή οικογένεια, ικανοποιημένο στο εσωτερικό δωμάτιο, μη τσιγκούνη·
με αυτόν ο σοφός αξίζει να συνάψει φιλία και συντροφικότητα.

Η τζάτακα Αχιτούντικα, πέμπτη.

366. Η τζάτακα Γκουμπίγια (5-2-6)

85. Με χρώμα μελιού, με γεύση μελιού, με οσμή μελιού ήταν το δηλητήριο·
ο Γκούμπιγιο αναζητώντας τροφή, στο δάσος τοποθέτησε το δηλητήριο.

86. Φανταζόμενοι ότι ήταν μέλι, αυτοί που έφαγαν εκείνο το δηλητήριο·
για αυτούς εκείνο έγινε πικρό, και έτσι βρήκαν τον θάνατο.

87. Όσοι όμως αφού αναλογίστηκαν, απέφυγαν εκείνο το δηλητήριο·
αυτοί είναι ευτυχισμένοι μεταξύ ασθενών, κατασβεσμένοι μεταξύ αυτών που καίγονται.

88. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο μεταξύ των ανθρώπων, οι ηδονές είναι δηλητήριο κρυμμένο·
Αυτό είναι δόλωμα και δεσμός, η μεταμφίεση του θανάτου που κατοικεί στη σπηλιά.

89. Ακριβώς έτσι αυτές τις ηδονές, οι συνετοί που δεσμεύουν με τα πάθη·
αυτοί που πάντα αποφεύγουν, την προσκόλληση στον κόσμο υπερβαίνουν.

Η τζάτακα Γκουμπίγια, έκτη.

367. Η τζάτακα Σάλιγια (5-2-7)

90. Αυτός που, Σαλίγια, ως νεαρός, έπιασε το μαύρο φίδι·

από αυτό το φίδι αυτός δαγκώθηκε, σκοτώθηκε ο κακός σύμβουλος.

91. Αυτόν που αφαιρεί, τον μεγάλο, όποιος άνθρωπος επιθυμεί να σκοτώσει·
έτσι αυτός κείτεται νικημένος, όπως αυτός ο άνθρωπος σκοτωμένος.

92. Αυτόν που αφαιρεί, που δεν σκοτώνει, όποιος άνθρωπος επιθυμεί να σκοτώσει·
έτσι αυτός κείτεται νικημένος, όπως αυτός ο άνθρωπος σκοτωμένος.

93. Όπως ένας άνθρωπος μια χούφτα σκόνη, αντίθετα στον άνεμο θα πετούσε·
αυτή ακριβώς η σκόνη τον χτυπά, έτσι αυτός ο άνθρωπος καταστράφηκε.

94. Όποιος βλάπτει έναν άνθρωπο αβλαβή, αγνό άτομο χωρίς νοητική κηλίδα·
σε αυτόν ακριβώς τον αδαή επιστρέφει το κακό, όπως λεπτοφυής σκόνη
πεταμένη αντίθετα στον άνεμο.

Η τζάτακα Σάλιγια, έβδομη.

368. Η τζάτακα Τατσασάρα (5-2-8)

95. Πεσμένοι στα χέρια εχθρών, δεμένοι με μπαμπού·
με γαλήνιο πρόσωπο και χρώμα, γιατί δεν θρηνείτε;

96. Με τη θλίψη και τον θρήνο, δεν αποκτάται κανένα όφελος, ούτε το ελάχιστο·
γνωρίζοντας ότι αυτός θλίβεται και υποφέρει, οι εχθροί γίνονται
ικανοποιημένοι.

97. Αλλά όταν ο σοφός στις δυσκολίες, δεν τρέμει, γνωρίζοντας την κρίση του
οφέλους·
οι εχθροί του γίνονται δυστυχισμένοι, βλέποντας το πρόσωπό του
αμετάβλητο όπως πριν.

98. Με επαίνους, με μάντρες, με καλά ειπωμένα λόγια, με δωρεές ή με παράδοση·
με όποιον τρόπο και όπου θα αποκτούσε όφελος, με τον ίδιο τρόπο εκεί θα
πρέπει να προσπαθεί.

99. Όταν όμως γνωρίζει ότι δεν μπορεί να επιτευχθεί, αυτό το όφελος ούτε από
εμένα ούτε από άλλον·
χωρίς να θρηνεί ας αποδεχτεί, «η πράξη είναι σταθερή, τι μπορώ να κάνω
τώρα;»

Η τζάτακα Τατσασάρα, όγδοη.

369. Η τζάτακα Μιτταβίντακα (5-2-9)

100. Τι έκανα εγώ στους θεούς, τι κακό διαπράχθηκε από εμένα;
Που στο κεφάλι μου καρφωμένος, ο τροχός περιστρέφεται στην κορυφή μου.

101. Υπερβαίνοντας το ραμανάκα, και το σαδαμάττα και το ντούμπακα·
και το παλάτι μπραχματτάρα, για ποιον σκοπό ήρθες εδώ;

102. Από εδώ περισσότερα πλούτη, εκεί φαντάζομαι θα υπάρχουν·
έτσι με αυτή την αντίληψη, δες εμένα που έχω περιπέσει σε καταστροφή.

103. Με τέσσερις πέτυχε οκτώ, και με οκτώ δεκαέξι·
Και με δεκαέξι τριάντα δύο, ο απλήστως επιθυμών συνάντησε τον τροχό·

Σε αυτόν που πλήττεται από επιθυμία, ο τροχός περιστρέφεται στο κεφάλι του.

104. Προς τα πάνω ευρεία, δυσκολοχόρταγη, η επιθυμία που πηγαίνει παντού·
και όσοι λαχταρούν αυτήν, αυτοί γίνονται φορείς του τροχού.

Η τζάτακα Μιτταβίντακα, ένατη.

370. Η τζάτακα Παλάσα (5-2-10)

105. Ο κύκνος είπε στην παλάσα: «Η συκιά, φίλε, γεννιέται·
καθισμένη στην αγκαλιά σου, αυτή τα ζωτικά σου σημεία θα κόψει».

106. Ας μεγαλώνει η συκιά, εγώ θα γίνω η υποστήριξή της·
Όπως ο πατέρας και η μητέρα, έτσι αυτή θα γίνει για μένα.

107. Αυτό που εσύ στην αγκαλιά σου μεγαλώνεις, το γαλακτοφόρο δέντρο, το τρομακτικό·
αφού σε ειδοποιήσουμε φεύγουμε, η ανάπτυξή του δεν μας αρέσει.

108. Τώρα λοιπόν με τρομάζει, η παρομοίωση με το μεγάλο όρος Νέρου·
Μη γνωρίζοντας άμεσα τον κύκνο, μεγάλος φόβος ήρθε σε μένα.

109. Η ανάπτυξη αυτού δεν επαινείται από τους επιδέξιους, ο οποίος
αναπτυσσόμενος καταστρέφει την υποστήριξή του·
Αναλογιζόμενος την καταστροφή του, ο σοφός αγωνίζεται για την εξάλειψη της ρίζας.

Η τζάτακα Παλάσα, δέκατη.

Το κεφάλαιο Βαννάροχα, δεύτερο.

3. Το κεφάλαιο για την οδό

371. Η τζάτακα Ντιγκχιτικόσαλα (5-3-1)

110. Εσύ που είσαι σε τέτοια κατάσταση, βασιλιά, που ήρθες υπό την εξουσία μου·
Υπάρχει άραγε κάποια μέθοδος, που θα σε απελευθέρωνε από τη δυστυχία;

111. Εγώ που είμαι σε τέτοια κατάσταση, αγαπητέ, που ήρθα υπό την εξουσία σου·
δεν υπάρχει καμία μέθοδος, που θα με απελευθέρωνε από τη δυστυχία.

112. Τίποτε άλλο εκτός από την καλή συμπεριφορά, βασιλιά, τίποτε άλλο εκτός από τον καλά ειπωμένο λόγο, βασιλιά·
προστατεύει κατά τη στιγμή του θανάτου, έτσι ο υπόλοιπος πλούτος είναι μάταιος.

113. «Με ύβρισε, με χτύπησε, με νίκησε, μου πήρε·
όσοι κρατούν μνησικακία για αυτό, η έχθρα τους δεν καταλαγιάζει.

114. «Με ύβρισε, με χτύπησε, με νίκησε, μου πήρε·
όσοι δεν κρατούν μνησικακία για αυτό, η έχθρα τους καταλαγιάζει.

115. Διότι ποτέ εδώ οι έχθρες δεν καταλαγιάζουν με έχθρα·
με μη-έχθρα καταλαγιάζουν, αυτή είναι η αιώνια αρχή.

Η τζάτακα Ντιγκχιτικόσαλα, πρώτη.

372. Η τζάτακα Μιγκαπότακα (5-3-2)

116. Για σένα που έχεις αποχωρήσει από την οικογενειακή ζωή, που είσαι άστεγος, μνήμων·
για έναν ασκητή δεν είναι καλό αυτό, ότι θρηνείς τον νεκρό.

117. Με τη συγκατοικία πράγματι, Σάκκα, ανθρώπου ή ελαφιού·
στην καρδιά γεννιέται αγάπη, δεν είναι δυνατόν να μη θρηνεί κανείς γι' αυτό.

118. Για τον νεκρό και αυτόν που θα πεθάνει κλαίνε, αυτοί που κλαίνε και θρηνούν·
Γι' αυτό εσύ, σοφέ, μην κλαις, το κλάμα μάταιο λένε οι γαλήνιοι.

119. Αν με το κλάμα πράγματι, Βράχμα, ο πεθαμένος νεκρός σηκωνόταν·
Όλοι ας συγκεντρωθούμε και ας κλάψουμε, τους συγγενείς ο ένας του άλλου.

120. Εμένα που ήμουν φλεγόμενος, σαν φωτιά περιχυμένη με βούτυρο·
περιχύνοντάς με σαν με νερό, έσβησε όλη την αγωνία.

121. Πράγματι αφαίρεσε από μένα το βέλος, που ήταν εδραιωμένο στην καρδιά·
αυτός που σε μένα τον κατακλυσμένο από λύπη, τη λύπη για τον γιο απομάκρυνε.

122. Έτσι εγώ έχω τραβήξει έξω το βέλος, χωρίς λύπη, χωρίς θολότητα·
δεν θρηνώ, δεν κλαίω, ακούγοντας εσένα, Βασάβα».

Η τζάτακα Μιγκαπότακα, δεύτερη.

373. Η τζάτακα Μούσικα (5-3-3)

123. Πού πήγε, πού πήγε, έτσι θρηνεί ο κόσμος·
Μόνο εγώ γνωρίζω, στο πηγάδι το ποντίκι σκοτώθηκε.

124. Και αυτό το «έτσι» και «κι έτσι», σαν γάιδαρος γυρίζεις πίσω·
Στο πηγάδι το ποντίκι σκοτώνοντας, το κριθάρι επιθυμείς να φας.

125. Νέος είσαι και άφρωνας, νεανικός στην πρώτη ανάπτυξη·
Αφού πιάσεις αυτή τη μακριά ράβδο, δεν θα σου δώσω τη ζωή.

126. Ούτε με ουράνιο παλάτι, ούτε με την αγάπη ενός γιου σαν μέλος·
Από τον γιο μου βέβαια επιθυμήθηκε, με στίχους ελευθερώθηκα.

127. Όλη τη μάθηση θα πρέπει να μελετά, κατώτερη, ανώτερη και μεσαία·
όλων το νόημα θα πρέπει να γνωρίζει, αλλά δεν θα πρέπει να εφαρμόζει όλα·
υπάρχει τέτοιος χρόνος, όπου η μάθηση φέρνει όφελος.

374. Η τζάτακα Τσούλαντχανούγκγκαχα (5-3-4)

128. Αφού πήρες όλα τα υπάρχοντα, πέρασες στην άλλη όχθη, βραχμάνε·
έλα πίσω γρήγορα, σύντομα, και εμένα διάσωσε τώρα με δωρεά.

129. Εμένα την αγνώριστη με τον πολυκαιρινό γνωστό, με αντάλλαξε η κυρία, την ασταθή με τον σταθερό·
και η κυρία θα μπορούσε να ανταλλάξει κι εμένα με άλλον, από εδώ εγώ πιο μακριά θα πάω.

130. Ποια είναι αυτή στον θάμνο ελαγκαλά, που κάνει δυνατό γέλιο;
Δεν υπάρχει εδώ χορός ή τραγούδι, ούτε καλά ρυθμισμένο χτύπημα·
Σε ακατάλληλη ώρα, ωραιόμηρη, γιατί άραγε γελάς, όμορφη;

131. Τσακάλι, αδαή, άφρωνα, με λίγη σοφία είσαι, τσακάλι·
Έχασες ψάρι και κομμάτι κρέας, σαν άθλιος καίγεσαι.

132. Εύκολο να δεις το σφάλμα των άλλων, το δικό σου όμως δυσδιάκριτο·
αφού νίκησες και τον σύζυγο και τον εραστή, φαντάζομαι εσύ η ίδια καίγεσαι.

133. Έτσι είναι αυτό, βασιλιά των ζώων, όπως λες, τσακάλι·
Εγώ λοιπόν βέβαια αφού φύγω από εδώ, θα είμαι υποταγμένη στη θέληση του συζύγου.

134. Αυτός που θα έκλεβε πήλινο πιάτο, μπρούτζινο πιάτο επίσης αυτός θα έκλεβε·
και κακό έχει γίνει από σένα, πάλι έτσι θα κάνεις.»

Η τζάτακα Τσούλαντχανούγκγκαχα, τέταρτη.

375. Η τζάτακα Καπότα (5-3-5)

135. Τώρα πράγματι είμαι ευτυχής, υγιής, χωρίς αγκάθι, έπεσε το περιστέρι·
Θα κάνω τώρα ικανοποίηση της καρδιάς, διότι πράγματι το κρέας και τα λαχανικά μου δίνουν δύναμη.

136. Ποια είναι αυτή η ερωδιός με λοφίο, η κλέφτρα με πρόγονο το σύννεφο;
Έλα εδώ κάτω, ερωδιέ, άγριος είναι ο σύντροφός μου το κοράκι.

137. Αρκετό βέβαια για σένα να γελάς, βλέποντάς με έτσι·
με αραιά μαλλιά από τον γιο του μάγειρα, αλειμμένο με ζύμη αλευριού.

138. Καλά λουσμένος, καλά αλειμμένος είσαι, ικανοποιημένος με τροφή και ρόφημα·
και βηρύλλιο στον λαιμό σου, πήγες άραγε στην Καγιάνγκαλα;

139. Μήπως φίλος ή εχθρός σου, πήγε στην Καγιάνγκαλα·
αφού μάζεψαν φτερά εκεί, δένουν κολάρο στον λαιμό.

140. Πάλι θα υποπέσεις, αγαπητέ, γιατί η ηθική σου είναι τέτοια·
τα ανθρώπινα πλούτη δεν απολαμβάνονται εύκολα από τα πτηνά».

Η τζάτακα Καπότα, πέμπτη.

Το μισό κεφάλαιο, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Και ομορφιά, με ηθική, ντροπή, αποκτά, όμορφο πρόσωπο, δηλητήριο, ψαρόνι, ο καλύτερος φίλος·
> και τροχός, θρασύτητα, με βασιλιά, μνήμων, κριθάρι, αδαής, περιστέρι - δεκαπέντε.

Τώρα η σύνοψη των κεφαλαίων -

> Ο νικητής και η ομορφιά, το ασύγκριτο κεφάλαιο πάνω, καλά διδαγμένα Τζάτακα είναι είκοσι·
> του μεγάλου σοφού την αγνή ζωή, ελεύθερη, είπε στίχους γεμάτους νόημα με καλή φρασεολογία.

Τέλος της συλλογής των πέντε.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 14. Το βιβλίο των ιστοριών γέννησης-1. 5. Το βιβλίο των πέντε έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος

Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα

Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα

Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org